

**Důvěra je krok do tmy,
– beze strachu.**

Josef se zaposlouchal do Božího hlasu,
který se v sobě naučil rozpoznávat
v tichých hodinách modlitby
a rozumět mu...

Jeho snoubenka je těhotná
a on ví, že dítě není jeho.

Mají se velmi rádi,
přesto mu nic nevysvětlila.
Jen mu hleděla do tváře
svýma čistýma očima, zpřímá
a z hloubky své duše...

Po celých devět měsíců
se nedělo vůbec nic...
Byl to jen sen – anebo pravda... ?

**Důvěra je krok do tmy,
jdu, i když nic necítím.**

Proč zrovna v tomto čase,
pro ženu nejtěžším,
musíme do Betléma... ?
Proč tolikrát – a vždycky marně
bušit na dveře lidských příbytků
a odejít do zimy, nepřijati...

Na všechna naše „proč“
dostaneme jednou odpověď.

Noc Narození je oba zaplaví
radostí, již nelze popsat,
pokojem, v němž už se na nic
neptá, mírem, jenž září
z očí Dítěte.

**Důvěra je krok do tmy
kde nevidím, avšak držím se
pevně víry,
která umí čekat
na Boží čas.**

Zář hvězdy, dary pastýřů,
zpěvy andělů a klanění mocných
syť duši pokorou před Bohem
a pochopením smyslu všeho,
co předcházelo.

I náš život je putováním
mnohými nesnázkami a otázkami:
„proč zrovna toto a proč zrovna já“ ...
Kéž nás prožití vánoc
povzbudí k důvěře v Toho, který se narodil,
abychom se naučili rozumět
Jeho hlasu, drželi se ho ve všech tmách,
nacházeli v něm odpovědi na naše
hledání a jednou s ním mohli slavit
slavnost, která už
nikdy neskončí...

**Sláva na výsostech Bohu
a na zemi pokoj lidem dobré vůle!**

**Radostné prožití vánoc
Vám přeje zaměstnanci
Domova sv. Karla Boromejského
v Praze - Řepích**